

Abstrakt

Hlavním tématem práce je projekt církevní unie mezi řeckou ortodoxní a latinskou západní církví, tedy pokus o jejich spojení ukončující více než dvě století trvající schizma, realizovaný na Druhém lyonském koncilu v roce 1274. Cílem práce je rozbor a analýza geopolitické a náboženské situace, ze které projekt unie vycházel a postižení příčin jeho vzniku, dále pak vystižení kontextu unionistické myšlenky na koncilu v Lyonu a její přijetí v západní i východní církvi. Zvláštní důraz je kladen na osobnost Karla I. z Anjou jako vládce, jehož mocenské ambice zahrnující vypravení křížové výpravy proti schizmatickému byzantskému císaři Michaelu Palaiologovi a otevřeně deklarované plány na ovládnutí Konstantinopole měly zásadní vliv na jednání o ustavení církevní unie. Ta vedl císař Michael Palaiologos od samého počátku své vlády a bylo to právě vážné ohrožení Byzantské říše ze strany Karla z Anjou, které ho donutilo přistoupit na unionistické podmínky papežů, které následně vyvolaly silné otřesy v byzantské společnosti.